

“Del cristià s’espera heroisme”

Quants n'hi ha que es deixarien clavar en una creu, davant la mirada atònita de milers d'espectadors, i no saben patir cristianament les petites fiblades de cada dia! —Pensa, doncs, què és més heroic.
(Camí, 204)

4 de juny

Avui, com ahir, del cristià, se n'espera heroisme. Heroisme en grans conteses, si cal. Heroisme -que serà la cosa normal- en les petites baralles

de cada jornada. Quan hom lluita
contínuament, amb Amor i d'aquella
manera que sembla insignificant, el
Senyor és sempre al costat dels seus
fills, com un pastor amorós: *Sóc jo
que faré pasturar les meves ovelles i
sóc jo qui les portaré a reposar.
Cercaré la que s'ha perdut, faré tornar
la que s'ha esgarriat, embenaré la que
era ferida, curaré les malaltes...
Viuran segurs al seu territori i sabran
que jo sóc Jahvé, quan trencaré els
lligams del seu jou i els deslliuraré de
les mans dels qui els havien
esclavitzat.*

Acudeixo a la seva misericòrdia, a la
seva compassió, perquè no miri els
nostres pecats, sinó els mèrits de
Crist i els de la seva Santa Mare, que
també és Mare nostra, els del
Patriarca Sant Josep que li va fer de
Pare, els dels Sants.

El cristià pot viure amb la seguretat
que, si vol lluitar, Déu l'agafarà per la

mà dreta, tal com ho llegim en la Missa d'aquesta festa. Jesús, que entra a Jerusalem cavalcant un pobre ruc, Rei de pau, és qui digué: *el regne del cel s'aconsegueix amb viva força, i els qui la fan se n'apoderen*. Aquesta força no es manifesta amb violència contra els altres: és fortalesa per a combatre les pròpies febleses i misèries, valentia per a no emmascarar les infidelitats personals, audàcia per a confessar la fe també quan l'ambient ens és contrari. (És Crist que passa, 82)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/dailytext/del-cristia-
sespera-heroisme/](https://opusdei.org/ca/dailytext/del-cristia-sespera-heroisme/) (13/03/2026)